

Çıplaklar
Iva Procházková
Çevirmen: Ayça
Sabuncuoğlu
ON8 Kitap
326 sayfa
2014

Olan bu!

Ezgi GÖRGÜ

"Günümüzde her şey ölçülü olmalı, dikkatini çekmedi mi? Genel geçer ölçüyü aştığın anda, bir tahtan eksiktir."
Çıplaklar Kitabı'ndan

Bu cümlede anlatılan hepimizin hikayesi değilse nedir?! Çıplaklık, hep bir mesele olmuştur, insanlığın kendini bilmesinden itibaren de çıplaklığını saklaması ögütlenmiştir, ne yazık ki hepimizin başat varlığı vücudumuz, kapatılması, örtünmesi hatta çok yakın aile üyelerinden başka kimsenin görmemesi gereken bedensel varlığımız olmuştur. Bazılarına göre çıplaklık söz konusu bile değil zaten, ellerimiz ve ayaklarımız görünsün yeter. Oysa kime ne benim çıplaklığımdan, herkeste iki göz, kol, bacak ve diğer uzuvlarımız var. Elbette varlığımızı, dışarıya karşı elle tutulan gözle görülen varlığımızı, korumak gerekli bunun inkarı yok. Ki bu zamanda en kolay zarar verilen şey, vü-

cutumuz. Her yaşağı ya da her izin verilen durumu vücut üzerinden test etme girişiminde olan bir toplum olduğumuz için de kendimizi korumak, kollamak zorunlu. Ancak konu beyini korumak, kollamak olunca istikrarlı ve düzenli olmayan, aynı zamanda bilimsel ve etik de olmayan politikalarından birinci sıradaki eğitim veyahut eğitimsizlik politikası çocukluktan itibaren bizi doğru olmayan bilgilerin kucağına atıyor, türlü yanlışlar yapmamıza yol açıyordu, kimbilir...

Sylva, Filip, Olin, Tüll, Evita, Niklas ve diğerleri henüz ilk gençliğe adım atan bir kaç karakter olarak yer alıyor Çıplaklar kitabında. Kendileri ne yapacakları konusunda bir çok fikre ya da hiçbir fikre sahip olmalarına karşın henüz sabit bir fikir oluşturamazlar. Romanın kısıcak çıkarsak, dünya genelinde yapılan bir araştırmaya göre gençlik, geleceğe dair umutlarını yitirmiş durumda idi bir kaç yıl öncesine kadar. Yönetmen Özcan Alper' in bir gözlemi vardı, katıldığı bir film festivalinde göz-

terilen filmlerin genel havasının geleceksizlik olduğunu dile getirmişti.

Çevresine uyum sağlamayan, bunun için kendini mecbur hissetmeyen Sylva ile başlayan romanımız Çıplaklar, Sylva'nın akıllıca soruları ve insanlarla ilgili tespitleriyle sürmekte temelde, ilk onu anlatarak başladığı için aklımızda daha çok o kalsa da geniş bir gençlik profili var aslında. Okulunda istenen başarıyı elde etmediği için aynı zamanda çalışan Filip, gençliğin heyecanıyla sevgilisiyle birlikte olan Robin' in durumu ise bizim toplum için über bir durum mu bilemedim. Niklas ise bir uyuşturucu bağımlısıyla beraber, Evita' yla. Evita' nın hikayesi dünyada kaybedenlerden, henüz genç bir kadın olarak hayatta, ancak acı çekiyor. Niklas' ı da sürüklüyor kendi düştüğü bataklığa ama bu bir suç mu değil mi, tartışılır. Tartışılması gerekiyor ki bu aralar gençlik büyük bir tartışmanın içinde. Kendi geleceğine dair verdiği tartışma kendi içinde değil artık, bizat muhataplarını hedef almış durumda, kimi yerde birebir, sıcak çatışmalar

halindeyken, kimi yerde parlamenter tutumlarla baş gösteriyor. Olsun, insan olmaya çalışırken çıplaklık, ilk aklımıza gelen anlamıyla değil sadece, düşüncelerimizin de çıplaklaşması, isteklerimizin görünür hale gelmesi, belki de yetişkinliğe ilk adımımızı attığımız ergenlikte iken keşfettiğimiz o 'çıplak olma' hissiyle alakalıdır. Büyürken bir bir giydığımız her kat, bizim düşüncelerimize prangalar vuracakken bu hissi hatırlamamıza yol açan olaylar da artık cereyan ediyor. Biz olmayı tek tek birey üzerinden, en net görünümüyle, ortaya çıkan enerji şimdi gençliğin enerjisi olduğundan bu durum en çok mizahla yapılıyor, en saf, ve gülen haliyle.

Ancak buhranlarımız da hiç azımsanacak gibi değil, gençlik olarak. Onların da gülen hallerimizle kabul edilmesi gerekli, doğallıdır bu bizim. Ne oldu sorusuyla her an diken üstünde tutan anne baba veya bizden sorumlu hissedenler bizi rahat bırakın, dünya pislige gömülmüş zaten, soyunuyoruz şimdi, temizleniyoruz böyle böyle. Olan bu!